

ΕΙΜΑΣΤΕ ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΚΑΙ Η ΦΩΝΗ ΜΑΣ ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ!

Η ΤΕΛΙΚΗ ΔΙΑΚΗΡΥΞΗ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ

10-13 Μαΐου 2004, Φλώρεντία

Εμείς, οι σύνεδροι του Παγκόσμιου Συνεδρίου Παιδιών για την Παιδική Εργασία, ήρθαμε στην πόλη της Φλώρεντίας, στην Ιταλία, από όλα τα μέρη του κόσμου, μιλώντας διαφορετικές γλώσσες, έχοντας μεγαλώσει σε διαφορετικές ο καθένας συνθήκες πολιτισμού και άλλο περιβάλλον, γιατί όλοι ξέρουμε ότι η παιδική εργασία πρέπει να εξαλειφθεί.

Αν και το Συνεδριό μας υπήρξε επιτυχημένο, εν τούτοις μας έλειψαν ορισμένοι σημαντικοί σύνεδροι. Τα παιδιά αυτά είχαν ήδη επιλεγεί για να συμμετάσχουν στο Συνέδριο. Αλλά στα παιδιά αυτά δεν δόθηκε visa, απαραίτητη για να έρθουν στην Ιταλία, γιατί η Ιταλική Κυβέρνηση θεώρησε ότι αποτελούσαν κίνδυνο για την ασφάλεια. Τα παιδιά αυτά που δεν τους επετράπη να συμμετάσχουν, ένοιωσαν θύματα διακρίσεων. Μας έλειψαν οι ιδέες τους στο Συνέδριο, γιατί τα παιδιά αυτά προέρχονται από περιοχές όπου η παιδική εργασία είναι πολύ συνηθισμένη. Στο επόμενο Συνέδριο, θέλουμε να τα δούμε να συμμετέχουν γιατί η φωνή τους εκφράζει το όραμά τους και ο κόσμος πρέπει να την ακούσει.

Κάθε χώρα ακολούθησε διαφορετική διαδικασία επιλογής των συνέδρων. Όλα τα παιδιά που συμμετείχαν στη διαδικασία επιλογής είχαν ήδη εμπειρία παιδικής εργασίας ή είχαν μάθει γι' αυτήν και στρατεύτηκαν στη μάχη κατά της παιδικής εργασίας. Με το πάθος και την επιθυμία να δοθεί λύση σ' αυτό το τρομερό έγκλημα εναντίον 246 εκατομ. παιδιών σε όλο τον κόσμο, αποκτήσαμε το δικαίωμα να συμμετάσχουμε στο Συνέδριο αυτό. Αυτός είναι ο λόγος που οι συζητήσεις των 3 τελευταίων ημερών ήταν τόσο καρποφόρες.

Είναι ευθύνη όλων, περιλαμβανομένων των επιχειρήσεων, και άλλων που έχουν δύναμη, να μας βοηθήσουν στον αγώνα μας.

Πριν ακόμη αρχίσουμε να συζητάμε το θέμα της παιδικής εργασίας, πρέπει να εκφράσουμε την πεποίθησή μας ότι ο μόνος τρόπος για ν' αποκτήσουν τα παιδιά τα δικαιώματά τους είναι να υπάρχει ειρήνη. Η ειρήνη είναι το βασικότερο ανθρώπινο δικαίωμα. Πρέπει να διερωτηθούμε γιατί δεν μπορεί ο καθ' ένας να απολαμβάνει κάτι τόσο θεμελιώδες. Ζώντας σε ειρήνη, τα παιδιά έχουν όχι μόνο περισσότερες ευκαιρίες να απολαύσουν τα δικαιώματά τους, αλλά έχουν και περισσότερες δυνατότητες να βελτιώσουν τον κόσμο για τη δική τους γενιά και γι' αυτές που θα ακολουθήσουν.

Όταν αρχίσαμε να συζητάμε για την παιδική εργασία, ανακαλύψαμε ότι πολλά προβλήματα ήταν κοινά σε όλα τα μέρη του κόσμου. Ακούσαμε προσωπικές ιστορίες παιδιών που αφορούσαν: διακίνηση παιδιών, σεξουαλική εκμετάλλευση, δουλειά σε αλιευτικά πλοία, πλύσιμο αυτοκινήτων, πωλήσεις ειδών στο δρόμο ή στην αγορά, πορνογραφία, μάζεμα σκουπιδιών με χειράμαξες, μεταφορές και φορτοεκφορτώσεις, κατασκευή τούβλων και κατεδαφίσεις, κατασκευή ιατρικών εργαλείων και άλλων επικίνδυνων υλικών, διακίνηση ναρκωτικών, υπηρέτες σε σπίτια, παιδιά δούλοι λόγω χρέους, δουλειά στον αγροτικό τομέα, σε ορυχεία, κατασκευή χαλιών, παιδιά στρατιώτες, δουλειά σε

εργοστάσια και άλλα. Τα παιδιά αυτά κακοποιούνται καθημερινά και δεν υπάρχει κανείς να μιλήσει γι' αυτά.

Ενώ οι περισσότεροι άνθρωποι και οι κυβερνήσεις γνωρίζουν ότι αυτά τα προβλήματα υπάρχουν, τα κρατούν κρυμμένα ή τα αγνοούν. Αυτό δεν αλλάζει το γεγονός ότι είναι όλα πολύ επικίνδυνα για τη φυσική και πνευματική ανάπτυξη ενός παιδιού. Αυτές οι μορφές παιδικής εργασίας πρέπει να σταματήσουν.

Τα περισσότερα παιδιά δήλωσαν ότι χάνουν την εμπιστοσύνη τους στις κυβερνήσεις λόγω των κενών τους υποσχέσεων. Επανελημμένα έχουν υποσχεθεί ότι θα σταματήσουν την παιδική εργασία με τη μόρφωση και με καλύτερες κοινωνικές υπηρεσίες. Αλλά δεν κάνουν τίποτα. Οι υποσχέσεις τους δεν τηρούνται με πραγματική δέσμευση ή με διάθεση πόρων.

Ενώ οι Κυβερνήσεις ξοδεύουν τεράστια ποσά σε όπλα και πολέμους, εξακολουθούν να υπάρχουν παιδιά που δεν μπορούν να διαβάσουν και να γράψουν. Δεν έχουν σπίτια για να ζήσουν και τροφή για να φάνε. Οι κυβερνήσεις πρέπει να δώσουν προτεραιότητα στις ανάγκες των παιδιών. Πρέπει να δώσουν στα παιδιά όλα όσα τους είναι απαραίτητα για να ζήσουν, και ακόμη να προστατεύσουν τα δικαιώματά τους.

Επειδή είναι ευθύνη των κυβερνήσεων να προστατεύσουν τα δικαιώματά μας, να σταματήσουν την παιδική εργασία και να δώσουν στα παιδιά δωρεάν παιδεία καλής ποιότητας, οι απαιτήσεις μας προς τις κυβερνήσεις είναι πολλές. Όταν μιλούμε για κυβερνήσεις, δεν εννοούμε μόνο το ρόλο των εθνικών κυβερνήσεων αλλά και άλλων αρχών σε διεθνές ή τοπικό επίπεδο που ευθύνονται για την προστασία των δικαιωμάτων μας.

Πρώτο και κύριο, οι κυβερνήσεις πρέπει να ακούνε τα παιδιά. Να δίνουν προτεραιότητα στα ζητήματα των παιδιών και να τους επιτρέπουν να συμμετέχουν στη λήψη αποφάσεων που αφορούν τη ζωή τους. Πρέπει επίσης να δίνουν στα παιδιά την ευκαιρία να συμμετέχουν και να εκφράζουν τη γνώμη τους επειδή τα παιδιά είναι το μέλλον αλλά και το παρόν και η γνώμη τους πρέπει να εκτιμάται.

Οι Κυβερνήσεις πρέπει να θεσμοθετήσουν σαν έγκλημα την παιδική εργασία αλλά δεν πρέπει να θεωρούν εγκληματίες τα παιδιά. Τα παιδιά είναι θύματα της παιδικής εργασίας. Πρέπει να θεσπιστούν και να εφαρμόζονται νόμοι που τιμωρούν αυστηρά τους ενήλικες που εκμεταλλεύονται τα παιδιά για το συμφέρον τους. Όταν οι Κυβερνήσεις φέρνουν στα δικαστήρια υποθέσεις παιδιών θυμάτων παιδικής εργασίας, πρέπει να στηρίζουν τα παιδιά παρέχοντάς τους δωρεάν νομική υποστήριξη. Τα παιδιά πρέπει να μπορούν να καταδίδουν ανθρώπους που τα εκμεταλλεύτηκαν χωρίς να φοβούνται ότι θα βρουν το μπελά τους. Απεναντίας, τα παιδιά αυτά πρέπει να απελευθερωθούν και να αποκατασταθούν.

Οι Κυβερνήσεις πρέπει να πολεμήσουν τη διακίνηση παιδιών. Πρέπει να εφαρμόζουν τους νόμους που ήδη υπάρχουν. Αλλά οι νόμοι που υπάρχουν μπορεί να μην είναι αρκετοί, και γι' αυτό πρέπει να κάνουν αποτελεσματικότερους νόμους. Οι κυβερνήσεις χωρών όπου γίνεται διακί-

νηση πρέπει να συνεργαστούν για να φτιάξουν νόμους που να ποινικοποιούν τους διακινητές.

Οι κυβερνήσεις πρέπει να παρέχουν υποχρεωτική δωρεάν ποιοτική εκπαίδευση. Τα σχολεία πρέπει να έχουν ικανούς δασκάλους με τα κατάλληλα προσόντα. Πρέπει να υπάρχει μηχανισμός που να ελέγχει ότι οι δάσκαλοι κάνουν καλά τη δουλειά τους και ότι οι νόμοι για την παροχή δωρεάν εκπαίδευσης σε όλα τα παιδιά εφαρμόζονται. Οι δάσκαλοι πρέπει να πληρώνονται καλύτερα. Επίσης η εκπαίδευση να παρέχεται εξ ίσου σε όλα τα παιδιά ανεξάρτητα από φύλο, φυλή, οικονομική κατάσταση, θρησκεία, τόπο γεννήσεως, υπηκοότητα, κοινωνική τάξη, αναπηρία, εντοπιότητα ή γλώσσα.

Κάθε χώρα πρέπει να μεριμνήσει ώστε το θέμα της παιδικής εργασίας να διδάσκεται στα σχολεία.

Οι κυβερνήσεις πρέπει να ενθαρρύνουν την εργασία των ενηλίκων. Οι ενήλικες πρέπει να εργάζονται για να έχουν αρκετά χρήματα και να μη βάζουν τα παιδιά τους να δουλεύουν. Τα δικαιώματα των ενηλίκων εργατών πρέπει να είναι σεβαστά. Πρέπει να επιτρέπεται στους ενήλικους εργάτες να συνδικαλιζούνται στους τόπους δουλειάς τους, γιατί το σωματείο μπορεί να τους προστατεύσει από επικίνδυνες συνθήκες δουλειάς και να τους εξασφαλίσει το κατώτατο ημερομίσθιο. Είναι σημαντικό να προστατεύονται οι ενήλικες εργάτες για να μην υποχρεώνονται τα παιδιά να δουλεύουν.

Οι κυβερνήσεις πρέπει να δημιουργήσουν ένα Εθνικό Σχέδιο Δράσης για να σταματήσουν την παιδική εργασία. Στα σχέδια αυτά πρέπει να συμμετέχουν και παιδιά.

Οι κυβερνήσεις πρέπει να βεβαιώνονται ότι τυχόν εξωτερική αναπτυξιακή βοήθεια πηγαίνει κατ' ευθείαν στο σκοπό της και δεν καταλήγει σε λάθος χέρια.

Οι κυβερνήσεις πρέπει να δημιουργήσουν ένα σύστημα μαρκαρίσματος των προϊόντων που δεν κατασκευάζονται από παιδιά εργάτες.

Οι κυβερνήσεις πρέπει να συνεργάζονται όχι μόνο με άλλες κυβερνήσεις, αλλά και με την κοινωνία των πολιτών και με τα εργατικά συνδικάτα για να είναι πιο αποτελεσματικές. Εξ άλλου, η κοινωνία των πολιτών πρέπει να κατανοεί τα αιτήματα των παιδιών, να συνεργάζεται στενά μαζί μας και να επιβλέπει ώστε οι κυβερνήσεις να μην μας παραμελήσουν ξανά. Οι μη κυβερνητικές οργανώσεις πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν τα μέσα που διαθέτουν τίμια και άμεσα για τα παιδιά.

Είναι επίσης ευθύνη των γονιών να ακούνε τα παιδιά.

Τα παιδιά χρειάζονται αγάπη, σεβασμό και αξιοπρέπεια. Είναι στα χέρια των γονιών να παρέχουν ευτυχισμένη και σταθερή οικογενειακή ζωή. Οι γονείς πρέπει να αναλαμβάνουν αυτή την ευθύνη τους. Και πρέπει να ψηφίζουν.

Όταν ψηφίζουν, πρέπει επίσης να μιλούν εξ ονόματος των παιδιών τους και να ψηφίζουν εκείνους που σέβονται τα δικαιώματα των παιδιών. Εάν οι γονείς δεν ενεργούν για το συμφέρον του παιδιού, πρέπει το κράτος να ενεργεί στο όνομά του. Οι γονείς πρέπει να μιλούν στα παιδιά τους για θέματα όπως η σεξουαλική εκμετάλλευση ή κακοποίηση ακόμη και όταν δεν αισθάνονται άνετα να το κάνουν, γιατί αυτός είναι ο μόνος τρόπος που ένα παιδί θα μάθει τα φυσικά του δικαιώματα για την ασφάλειά του. Οι γονείς πρέπει να κατανοούν τη σημασία της κατάλληλης μόρφωσης άσχετα από το φύλο του παιδιού.

Εχοντας δείξει ποιά είναι η κατάσταση σήμερα από πλευράς παιδικής εργασίας και τα αιτήματά μας προς τους

ενήλικες, θα μιλήσουμε τώρα για τη δέσμευσή μας και το ρόλο μας στο να σταματήσει η παιδική εργασία.

Εμείς τα παιδιά πρέπει να πάρουμε πρωτοβουλίες για να αφυπνίσουμε την κοινή γνώμη της τοπικής μας κοινωνίας και του χωριού μας για την παιδική εργασία. Πρέπει να διδάσουμε τη γνώση για την παιδική εργασία από παιδί σε παιδί για να ενθαρρύνουμε τη συμμετοχή των παιδιών.

Πρέπει να εργαστούμε σε εθνικό επίπεδο και να δημιουργήσουμε ένα Κοινοβούλιο Παιδιών σε κάθε χώρα, που να μην είναι απλώς ένα σύμβολο αλλά μια πηγή δύναμης για τα παιδιά για να αλλάξουν όποιες καταστάσεις νομίζουμε ότι είναι λανθασμένες. Αυτό το Κοινοβούλιο να εκλέγει ένα αντιπρόσωπο που να συμμετέχει στην κυβέρνηση της χώρας. Οι αντιπρόσωποι αυτοί να συναντώνται σε ένα Συνέδριο σε περιφερειακό και σε διεθνές επίπεδο για να εξετάζουν τα προβλήματα σε ευρύτερη κλίμακα, και να δίνουν αναφορά στις κυβερνήσεις και στις τοπικές κοινωνίες.

Πρέπει να ξεκινήσουμε ένα δίκτυο παιδιών για να έχουμε επαφή μεταξύ μας, να μαθαίνουμε τι γίνεται σε όλο τον κόσμο πάνω σ' αυτό το θέμα. Μόνο αν εργαστούμε όλοι μαζί θα έχουμε τη δύναμη να δράσουμε και να σταματήσουμε την παιδική εργασία. Το δίκτυο αυτό θα αποτελείται από παιδιά από όλο τον κόσμο, και θα διαδίδει τις ιστορίες παιδικής εργασίας και τις γνώμες. Το δίκτυο θα μας βοηθήσει να προγραμματίσουμε πιο αποτελεσματικές δράσεις στον αγώνα μας κατά της παιδικής εργασίας. Το δίκτυο θα είναι επίσης ένα μέσον για να πληροφορούμε τα παιδιά όλου του κόσμου αν οι κυβερνήσεις τηρούν ή δεν τηρούν τις υποσχέσεις τους.

Πιστεύουμε ότι η χρήση της τέχνης του χορού, της μουσικής και του θεάτρου σαν μορφών έκφρασης και τρόπων για διάδοση της πληροφόρησης για την παιδική εργασία είναι πολύ σημαντική. Αυτοί είναι τρόποι με τους οποίους παιδιά κάθε προέλευσης μπορούν να συνδεθούν μεταξύ τους, να κατανοήσουν και να απολαύσουν. Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να εξαπλωθεί το μήνυμα κατά της παιδικής εργασίας, πέρα από σύνορα, μέσω τέτοιων μορφών τέχνης.

Πρέπει επίσης να χρησιμοποιήσουμε τα ΜΜΕ για να ακουστεί η φωνή μας. Θα μπορούσαμε να δημιουργήσουμε δικά μας μέσα, όπως εφημερίδες που γράφονται από παιδιά για παιδιά, για να μπορούμε να εκφράζουμε ελεύθερα τη γνώμη μας. Επίσης τα ΜΜΕ πρέπει να είναι φιλικότερα και να λένε την αλήθεια για την παιδική εργασία και να μας βοηθούν να την καταπολεμήσουμε.

Πρέπει να φέρουμε τις προσπάθειες εξάλειψης της παιδικής εργασίας στο χωριό, όπου ο αγώνας μας δεν είναι τόσο δυνατός. Η πληροφόρηση για την παιδική εργασία φτάνει συχνά μόνο στις πόλεις και οι άνθρωποι στα χωριά δεν έχουν πληροφόρηση για τους κινδύνους που συνεπάγεται η εργασία των παιδιών. Πρέπει να τους κάνουμε κοινωνούς.

Υποσχόμαστε να συνεχίσουμε να δρούμε για την εξάλειψη της παιδικής εργασίας και να δημιουργήσουμε ένα καλύτερο κόσμο για τα παιδιά. Τώρα, ζητούμε από όλους σας να στρατευθείτε μαζί μας, γιατί μόνο μαζί μπορούμε πραγματικά να εξασφαλίσουμε ελευθερία για όλους. Με μια τέτοια φιλία, θα δημιουργήσουμε ένα κόσμο υγιή και ειρηνικό για όλους.

Σήμερα, η δύναμη είναι στα χέρια μας. Καθορίζουμε το μέλλον.